

ת"פ (באר שבע) 31108-11-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (באר-שבע) 31108-11-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 31108-11-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד הילה טל

בית משפט השלום בבאר-שבע

[10.06.2024]

כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

ככלל האיום יש ממנו בעל פה, ויש במבט עין, יש במעש מרומז, ויש בעצם הנוכחות של האיש או של אחר מטעמו בברכה ללא הקשר "שלום עליכם", או קללות לא עליכם. אלימות פיזית או מילולית עם או בלי אלכוהול. ללא טיפול, יחל שעון החול. תעבור עליו רוח קנאה, תחשוף שיני טורף, מי הכיר עד אנה. כבר לא יזכור הכוס והיין ו"אם אשכחך ירושלים". הבעלים הרכושנים על "חפץ", יאבדו עשתונותיהם עת יגע אחר בחפצם, עת תיפרד בת הזוג מחיקם, אש בצלעם, יחזו במתן הלב למי בילתם. עד מתי, "אבא די". אבדאי.

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של איומים- לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 בשני מקרים, וכן בעבירה של ניסיון תקיפה סתם- לפי סעיף 379 + סעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977 במקרה אחד.

2. הנאשם והמתלוננת גב' נ"ח נשואים זה לזו במשך 6 שנים ולהם ילדה משותפת, החלו בהליכי גירושין. במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, החלה האישה עבודה חדשה בחברת "X" בבאר שבע ומר א"ל היה מנהלה של האישה.

האישום ה-1:

3. על פי עובדות כתב האישום במועד לא ידוע אך עובר כחודשיים וחצי ליום 09.10.2021, על רקע חשדו של הנאשם כי אשתו מנהלת רומן עם מר א', הגיע הנאשם אל מקום עבודתם וביקש מהאישה לקרוא לא' טרם יכנס הנאשם למקום העבודה, בעת שיצא א' אל הנאשם שאל הנאשם את א' "האם זיינת את אשתי?" א' השיב בשלילה ובתגובה לכך ניסה הנאשם לתקוף את א' שלא כדין, בכך שהתקרב לעברו תוך שמחזיק חפץ בידו והאישה חצצה ביניהם והרחיקה את הנאשם מא'.

10. על פי התסקיר, ההליך הנוכחי מהווה עבור הנאשם חוויה מרתיעה, והוא מבין כי ההתנהגות שלו גרמה למתלונן לתחושת לחץ, ובעקבות כך מוסר הנאשם, כי הוא חש בושה ושהתנהגות זו אינה מאפיינת אותו כלל. כן ציין, כי הוא חושש שההרשעה תפגע בהמשך עבודתו, וביכולת לקבל קביעות בעבודה, וכי אינו מעוניין לשתף מעסיקיו בניהול התיק על מנת שלא לפגוע בעתידו התעסוקתי.
11. המתלוננת שיתפה פעולה עם שירות המבחן, הגיעה לפגישה ושללה אלימות כלשהיא מצד הנאשם, וציינה כי במהלך הזוגיות ביניהם והנישואים, הנאשם לא הפגין קנאה או חשדנות כלפיה. עוד ציינה כי מאז הולדת בתם נוצרו מתחים בין השניים ותחושתה הייתה חוסר משענת כלכלית בטוחה ויציבה, על רקע קשייו של הנאשם לשמור על מקום עבודה יציב וחוסר יכולת מצדו לשים גבול לבילויים חברתיים, שהשפיעו גם הם על הכנסתיו ויציבותו התעסוקתית.
12. שירות המבחן התרשם ממערכת יחסים אשר התאפיינה במתיחות וקשיים, שהחריפו עם השנים על רקע חוסר יכולת לזהות קשיים הדדיים וחוסר יכולת להתמודד עם פערים אלו.
13. המתלונן סירב להגיע אל שירות המבחן, אך מפגישה טלפונית שנערכה עמו הוא מסר, כי אין לו ולא הייתה לו היכרות מוקדמת עם הנאשם פרט לעובדה שהמתלוננת עבדה יחד עמו. מאז האירוע מושא כתב האישום המתלוננת עברה מחלקה, ואינה עובדת תחתיו יותר. המתלונן מתאר את החוויה כטראומתית עבורו ומציין כי מאז האירוע הנאשם לא המשיך באיומים. המתלונן הביע חשש כי בעקבות התלונה שהגיש נגד הנאשם, יופנה הכעס כלפיו שלא בצדק.
14. שירות המבחן הפנה את הנאשם ליחידה למניעת אלימות במשפחה באופקים, לטיפול פרטני לאור העובדה, שהעבירות בתיק זה אינן כוללות אלימות פיזית כלפי המתלוננת. בטיפול פרטני תילמד היכולת לבחון את צרכיו, נסיבותיו והתנהלותו בתחום הזוגי עד הגירושין ולבנות קשר חיובי בתחום זה. הנאשם עלול להיכשל בהתנהגותו בעתיד, אם ייחשף למצבי לחץ וקונפליקטים בעיקר במצבים בהם הוא חש עלבון ופגיעה באמון.
15. שירות המבחן המליץ על תכנית טיפולית בדמות צו מבחן למשך חצי שנה ולעניין העונש ניתנה המלצה של "צ" בהיקף של 100 שעות, וכן להימנע מהרשעה בשל הדימוי העצמי והחשש לפגיעה ביציבות בעבודה וכדי לקבל סיוע טיפולי מקצועי כמו גם רצון למנוע הישנות מקרים לעתיד.
16. הנאשם נשלח לממונה על עבודתו שירות, וביום 17.01.2024, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות. תמצית טענות המאשימה :
17. ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב והשלימה טיעונים בעל פה בציינה את הערכים המוגנים שנפגעו מעצם ביצוע העבירה של הנאשם ובכללם, הזכות לחיים ולביטחון הגוף, שלמותו וכן שמירת על שלוות הנפש והגנה של שלמות האוטונומיה תוך שהיא מפנה לפסיקה.

18. מדובר בעבירה שיש למקמה ברף הגבוה שכן הנאשם איים על מי שהייתה אשתו באותה עת בשים לב שמדובר בנגזרת של עבירת אלימות בתוך המשפחה, גם אין המדובר בעבירה פיזית של ממש, הדברים עומדים בעינם בשים לב להתאמות הנדרשות- כך לדבריה.
19. לעניין מתחם העונש המאשימה סבורה כי המתחם ההולם ינוע בין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.
20. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, המאשימה מציינת כי יש לקחת בחשבון את העדר עברו הפלילי של הנאשם לקיחת אחריותו והחיסכון בזמן השיפוטי היקר וכי יש למקם של הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה ויש להטיל עליו רכיבי ענישה נוספים בדמות מאסרים מותנים בעבירות אלימות, קנס והתחייבות.
21. בדיון מיום 27.09.2023, השלימה המאשימה את טיעוניה בעל פה והתייחסה להמלצת שירות המבחן לעניין ביטול הרשעתו בדין. המדינה התנגדה לכך וטענה כי הנאשם לא עומד במבחנים שנקבעו בפסיקה, לפיהם, בית המשפט לא יבטל הרשעתו בדין של אדם בעבירות של אלימות במשפחה והפנתה לפסיקה.
22. על מנת לבטל הרשעה יש להצביע על פגיעה ממשית קונקרטית במיוחד בעבירות אלימות במשפחה, וכי אין הדבר מתקיים במקרה דנן. הנאשם ציין בפני שירות המבחן, שמעסיקו יודע בדבר ההליך הפלילי שמתנהל נגדו, ומנגד טען, כי אינו רוצה לשתף את מעסיקו בדבר ההליך הפלילי שמתנהל נגדו..
23. בסוף טיעוניה חזרה המאשימה על עמדתה בדבר מתחם העונש ההולם.
תמצית טענות ההגנה :
24. על בית המשפט לאמץ את המלצת תסקיר שירות המבחן ולבטל את הרשעתו בדין.
25. ישנה הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם, וכי בית המשפט יכול לעשות כן או ישתמש בסמכותו לפי סעיף 71 לחס"פ, וכי שני הדרכים עומדות בפני בית המשפט, על מנת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעת הנאשם.
26. ההגנה אינה מקבלת את המתחם אליו עותרת המאשימה תוך שהיא מציינת כי העתירה של המאשימה שמורה למקרים בהם יש אלימות פיזית של ממש, ואיומים ברף גבוה וחמור כאשר לנאשמים יש עבר פלילי, דבר שלשיטתה שונה מהמקרה דנן.

27. ב"כ הנאשם שבה ועתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן בדבר סוגיית ביטול ההרשעה והמבחנים שלשיטתה הנאשם עומד בהם והפנתה לפסיקה. עוד התייחסה לפגיעה הבלתי מידתית בנאשם ביחס לשאלת ההרשעה וכי הפגיעה תהיה עמוקה מאוד שכן מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אב לילדה קטנה שעצם ההרשעה תפגע בהליך השיקומי אותו עובר הנאשם, ויש לזכור כי מדובר בעבירה ראשונה וכי העבירה לא בוצעה בשלמותה שכן מדובר בניסיון לבצע אותה, כי כאשר עמדה המתלוננת כחוצץ בין הנאשם למתלונן באירוע המתואר באישום הראשון, הוא לא הרים עליה יד או נגע בה בכלל, וגם לא במתלונן. לעניין עבירת האיומים מציינת ב"כ הנאשם כי לא מדובר באיומים ברף הגבוה.

28. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, ומשתף פעולה עם שירות המבחן, וכי מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם. עוד ציינה כי לנאשם ילדה קטינה בת 6 שהוא בקשר טוב איתה, הקשר בין הנאשם והמתלוננת טוב, וכי המתלוננת ציינה זאת אף בפני שירות המבחן. יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו המהירה, לקיחת האחריות במעמד החקירה, בבית המשפט ואף מול שירות המבחן.

29. הנאשם השתתף ב-5 מפגשים במרכז למניעת אלימות במשפחה, ובכוונתו להמשיך בטיפול הפרטני. ההגנה ביקשה להחזיר את הנאשם לשירות המבחן על מנת שהתמונה המלאה תונח בפני בית המשפט לאחר תום הטיפול, תוך שהיא מציינת שהמלצת שירות המבחן לעניין סוגיית ביטול ההרשעה לא באה בנקל אלא לאור העובדה, שמדובר בנאשם שאין לו עבר פלילי, וזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים, וכן לקבל עמדת נפגעת העבירה.

30. לעניין הנזק הקונקרטי, ההגנה עמדה על הנזק שעלול להיגרם לנאשם בעקבות ההרשעה, הפנתה לפסיקה וציינה כי גם אם אין הוכחה לנזק מידי, יש להתחשב בכלל הנסיבות כולן ובמקרה דנן בשיקומו של הנאשם. כמו כן, ביקשה לשקול חריגה ממתחם העונש גם כאן משיקולי שיקום וזאת על פי סעיף 40ד בדבר אי ההרשעה או ביטול ההרשעה. ב"כ הנאשם עתרה לביטול הרשעה. יש להתחשב בשיקולי השיקום שעושה הנאשם ובעובדה שמדובר בעבירה ראשונה, ובמעידה חד פעמית, ולחלופין עתרה שלא לקבל את מתחם העונש אליו עתרה המאשימה.

31. המתלוננת התייצבה לדיון וביקשה לומר את דבריה. המתלוננת ציינה כי לדעתה מדובר במקרה חד פעמי וכי נכון לאותה התקופה השניים החלו תהליך גירושים לא פשוטים. מעולם לא חשה מאוימת על ידי הנאשם ובתחנת המשטרה היא לא רצתה להגיש תלונה שוב. היא מציינת שחשוב לה לשמור אתו על יחסים טובים גם בשביל טובת בתם המשותפת, היום הם בקשר מאוד טוב ומבקשת מבית המשפט להתחשב בנאשם.

32. הנאשם בדבריו, מסר כי הטיפול הפרטני עוזר לו, מדובר באירוע חד פעמי בחייו וזוהי חוויה טראומטית בשבילו, ציין כי עת שירותו הצבאי החל לשירת בשירות בתי הסוהר למשך חצי שנה, וכבר אז הרגיש שהוא לא יכול לעבוד כסוהר בבית הסוהר. הקשר שלו עם גרושתו טוב ובנוסף לזה, הקשר עם בתו מאוד חשוב לו.

33. עוד ציין כי, מדובר באירוע נקודתי אחד שלא שלט בכעסו, אך מעולם לא הייתה בכוונתו לפגוע פיזית באף אחד מהם, לדבריו ביצע את עבירת האיומים כלפי המתלוננת, כאשר היה בגילופין, כשהוא בבילוי חברתי, וכי רק רצה להפחיד, ולא ציפה שהדבר יגדל לממדים כאלה, והמחיר שהוא משלם בעקבות חוסר שיקול הדעת שלו הוא גדול. סוגיית ביטול הרשעת הנאשם:

34. בחנתי בקשת באת כוח הנאשם להורות על ביטול הרשעתו, בהתאם להמלצות התסקיר ולסמכותי לפי סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
- נקבע לא אחת בפסיקה, כי לצורך ביטול ההרשעה נדרשות נסיבות יוצאות דופן, בהיותה חריג לכלל. בית המשפט העליון קבע בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97) (להלן: הלכת כתב), כי הימנעות מהרשעה או ביטולה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים; ראשית, סוג העבירה האם מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על הנאשם הנטל להראות כי הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו. בהלכת כתב נקבע גם, כי יש לעשות שימוש בסמכות לסיים הליך ללא הרשעה במקרים נדירים וחריגים ביותר.
35. בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל נב(3) 337 (1997) בית-המשפט העליון עמד על הכלל החל על שאלת ההרשעה וקבע שני תנאים מצטברים:
- "בפסיקתנו נקבע, כי המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה."
36. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 66903-07-20 טאופיק אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (נבו 30.12.2020) (להלן: "עניין אבו מדיעם"), נקבע (בדעת רוב):
- "מקובלת עליו טענת ב"כ המערער, התואמת את ההלכה הפסוקה, לפיה בין התבחינים הללו מתקיימת מעין "מקבילית כוחות".." אין צריך לומר כי בחינת היחס שבין תבחינים אלו תיעשה רק מקום בו ישתכנע בית המשפט כי סוג העבירה, על נסיבותיה, מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי שיהא בכך כדי לפגוע פגיעה חמורה באינטרס הציבורי."
37. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 27326-12-21 יצחק קיזר נ' מדינת ישראל (נבו 09.03.2022) בית-המשפט הפנה לעניין אבו מדיעם והוסיף:
- "ניתן גם בעבירה שכזו להיעזר במקבילית כוחות: ככל שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, כך יידרשו נימוקים אישיים משמעותיים ביותר ומטבע הדברים יקשה על ההגנה להוכיח כי הפגיעה הנובעת מההרשעה אינה מידתית... [השוו: עפ"ג (ב"ש) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.12.2020); ע"פ (מרכז) 24457-03-15 גוטרמן ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.8.2015)]."
38. בעניין זה נפסק על ידי הרכב בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בראשות כב' השופטת הנשיאה כץ ב-עפ"ג (ב"ש) 6700-09 אלזם נ' מדינת ישראל (3.3.10) (להלן: ענין אלזם), דברים הרלוונטיים גם לעניינו:
- "אין אנו מכירים מקומות עבודה בשירות הציבורי שבהם ההרשעה אוטומטית מביאה לשלילת המועמדות או פסילתה, להיפך... נעשית בדיקה ובחינה של כל מקרה לגופו והחשוב הוא מה העבירה ומה נסיבותיה ולא עצם ההרשעה או העדרה"
39. מן הראוי שלא להסתיר מעשי הנאשם מאותם גופים המתקשרים עמו בהסכמים, כאשר כפי שנקבע בפסק הדין בענין אלזם - לא עצם ההרשעה או אי-ההרשעה צריכה לעמוד לנגד עיני המתקשרים עם הנאשם, אלא המעשים עצמם.

40. על ההגנה לשכנע את בית המשפט שהנזק, שעלול להיגרם לנאשם אם יורשע, חמור במיוחד ובלתי מידתי בהשוואה לנזק שייגרם לציבור אם ההליך יסתיים ללא הרשעתו. הנימוקים העיקריים לבקשת ההגנה ולהמלצת שירות המבחן, נעוץ בחשש, שההרשעה תהווה פגיעה בדימוי העצמי מה שעלול לפגוע ביציבותו בעבודה הנוכחית, פגיעה בשיקום הנאשם, חששות אלה מצויים בקרב לא מעט אנשים, אם כל חשש יביא לביטול הרשעה או אי הרשעה, ספק אם תמוגר פשיעה ותורתע גחמת קנאת בעלים ובני זוג רכושניים, תחילתו באיום כבמקרה דנן וסופו סיכון חיי אדם.

41. באשר לסוג העבירה ונסיבותיה - עמדתי לעיל על הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה. בהקשר זה ראיתי לנכון להפנות לקביעת כב' השופט ס' ג'ובראן, ב-רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.09):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".

מן הכלל אל הפרט:

42. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיניתי בטיעונים בכתב, ובתסקיר שוכנעתי כי מקרה זה אינו נמנה בגדר אותם מקרים חריגים, שבהם יהיה זה מוצדק לסטות מהכלל לפיו נאשר שעבר עבירה יורשע בדינו. גם ריבוי של שתי עבירות האיומים ועבירה אחת של ניסיון תקיפה, בהן הורשע גם עוצמתן בעת ביצוען וגם אופיין והחומרה הנודעת לאלו במרחב הציבורי של המלחמה בעבירות האלימות בהקשר לבנות זוג, מצאתי כי עניינו של הנאשם עומד בכלל, וכי אין מתקיימות בו נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהרשעתו.

43. זאת ועוד גם מצד העבירה וגם מצד הנזק הקונקרטי לא זו מצידה מצדיקה סטייה מהכלל ולא חוסר ביסוסו של זה החסר מצדיקים ביטול הרשעה. אין מדובר במקרה אחד, אלא בשני מקרים של איומים ובתקיפה סתם, כאשר הנאשם נזקק לטיפול שיקומי מיקצועי, כשעדיין יהיה בקשר עם בת זוגו בשל בתם המשותפת, כדי להתמודד עם אובדן העשתונות, זאת מלבד היותו בגילופין וחומרת ההגעה עד למקום העבודה, כאשר הנאשם מציין בפני שירות המבחן כי לא התנזר כליל מאלכוהול.

44. מצד אחד עמדת המתלוננים היא שאכן האירוע חלף והמצב היום חיובי. מנגד היסודות קיימים והנאשם חייב להיות מורתע הוא ושכמותו. אובדן העשתונות והמלל הקשה מדברים בעד עצמם. הרכושנות והבעלות על בת הזוג עלולים להתחדש עת תמצא אחר או תעלה קנאת הנאשם לדרגת אלימות. לא ניתן להשית מאסר מותנה ולהרתיע הנאשם או אחרים שהחלו את מסע האלימות באיומים וחפץ בידם ללא הרשעה. ההלימה אינה תוכנית כבקשתך, תכליתה האחדה עקרונית כשבסיסו עקרון הגמול לצד חריגים יוצאי דופן. המקרה דנן, אינו חריג הראוי לאי הרשעה בייחס לאיומים הקשים כלפי שני האנשים בת הזוג והחשוד בקשר רומנטי, וכמעט הגיע האירוע כדי אלימות קשה, אלמלא חצצה בת הזוג, בין הניצים.

45. יש לזכור כי גם מי שהורשע יוכל להמשיך לקבל טיפול שיקומי. גם מי שהורשע ימשיך להיות אב אוהב ודואג לבתו וניתן להסדיר זאת באיזון הראוי. האינטרס הציבורי בעבירות אלה גובה ומחייב הרתעת הרבים שכן אחרת בתודעת הציבור ובמיוחד ציבור בנות הזוג שחוות אלימות, מתפרש הדבר כאוזלת ידה של מערכת האכיפה באי הרשעה. את האיזון יש לקיים בהמרת עונש המאסר בשעות השל"צ כדי לאפשר רצף עבודה ודאגה לפרנסת הנאשם וכלכלת משפחתו, תוך הבהרה כי אין מגמת ההרשעה דחיית מאמציו של הנאשם לקבל טיפול בתחום האלימות, כמו גם אי נטילת סיכון לבאות בדרך של הרשעה ועונש צופה פני עתיד ותחליף מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

46. הנאשם החזיק בחפץ כאשר התקרב לעבר המתלונן, וכן מדובר בשני אירועים במרחק כחודש זה מזה דהיינו הנאשם אלים, ואין מדובר במעידה רגעית, היסוד הרגשי קיים בעוצמות שעלולות להתלקח בקנאות לבת הזוג או כל סיבה אחרת בהקשר לבתו או אחר ובית המשפט אינו יכול לקחת סיכון בתוצאה קשה כלפי בת הזוג החבר של הבת, החבר החשוד בקשרים על רקע זה או אחר, ויש להותיר ההרשעה על כנה מבלי לפגוע בהליך השיקום בדרך של איזון בתוצאת הענישה כמבואר להלן.
47. אשר על כן, בניגוד לעתירת ב"כ המאשימה, מכלול הנתונים מביא למסקנה כי מדובר בעבירות שחומרתן לא מבוטלות ויש בביטול ההרשעה כדי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה אחרים.
48. באשר לפגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם - לא שוכנעתי כי ההרשעה עלולה לפגוע בשיקומו של הנאשם ובתעסוקתו באופן משמעותי, אשר יטה את הכף לביטול ההרשעה. בא כוח הנאשם הפנתה להמלצת שירות המבחן למתן אי הרשעה, שירות המבחן התייחס בתסקירו, התרשם כי הנאשם עלול להיכשל בהתנהגותו בעתיד אם ייחשף למצבי לחץ וקונפליקטים בעיקר במצבים בהם הוא חש עלבון ופגיעה באמון.
49. כאמור לעיל, בשורה של פסקי דין שב וקבע בית המשפט העליון, כי "לצורך אי-הרשעה נדרשות נסיבות יוצאות דופן, בהיותה החריג לכלל" [ראו והשוו רע"פ 3224/19 אדם אביב נ' מדינת ישראל (28.5.19) והאסמכתאות שם; רע"פ 4985/17 פלוני נ' מדינת ישראל (8.4.18) והאסמכתאות שם].
50. "לאור המגמה הכללית להחמיר בענישתם של מבצעי עבירות אלימות ואיומים בתוך המשפחה, לא ניתן להורות... על ביטול הרשעתו של המבקש" [רע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.8.15)].
51. המלצת שירות המבחן בהקשר זה היא בעלת משקל שיש להתחשב בו. עם זאת, "המלצתו של שירות המבחן מהווה אך אחד מהשיקולים שיש לשקול במכלול שיקולי הענישה, וממילא זו אינה מחייבת את בית המשפט" [ראו והשוו רע"פ 89/19 פלוני נ' מדינת ישראל (10.1.19)].
52. על בית המשפט לשקול מכלול היבטים ואינטרסים שונים, לרבות השפעת ביטול ההרשעה על האינטרס הציבורי ומעבר לעניינו של הנאשם שלפניו. [ראו והשוו ע"פ 2091/13 פלוני נ' מדינת ישראל (5.2.14); ע"פ 8768/14 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.15) ו-רע"פ 4610/18 פלוני נ' מדינת ישראל (20.6.18)].
53. המלצת שירות המבחן המונחת לפניי, המתייחסת אמנם לבקשת הנאשם, שקיבל עליו הדין והביע חרטה, ציין כי הוציא חפץ חד וקילל, ומנגד לא זוכר שאיים שיפגע.... בנוסף שלח הודעות מאיימות אך ציין כי היה בגילופין... מחד טען כי מעסיקו מודע להליך הפלילי מושא תיק זה המתנהל נגד הנאשם, וכי אינו סבור כי ההרשעה תפגע בו בהמשך העסקתו, ומאידך חושש כי ההרשעה תפגע בהמשך עבודתו בחברה בה הוא עובד. וזאת בניסיון מזעור חומרת העבירות.

54. לכך יש להוסיף כי לא הוצגה דרישת מעסיק נוכחי או מעסיק אחר להיעדר עבר פלילי כהמשכיות לעבודה אול כתנאי לקבלת הנאשם. מה גם שהנאשם עובד במכתשים מזה כ- 18 חודשים, חלוף זמן מביצוע עבירה כך שלדברי הנאשם כמצוין בתסקיר, לא נטען לשינוי במקום העבודה הנוכחי.
55. אשר על כן, באיזון בין השיקולים השונים, הרשעת הנאשם תיוותר על כנה. קביעת מתחם העונש ההולם:
56. מדובר באירוע כולל אחד בין 3 מעורבים הנאשם במרכזו והקורבנות בת הזוג והחשוד כבעל קשרים עמה, לפיכך ראיתי לנכון למרות שקיים מרחק זמנים בין האירוע הראשון לשני, לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל העבירות.
57. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
58. הנאשם במעשיו פגע משמעותית בערכים החברתיים העומדים בבסיס האיסורים עליהם עבר. מדובר באירוע שבו הנאשם סיכן באופן ממשי וקונקרטי את עצמו, המתלונן, והמתלוננת. לנוכח האיומים הקשים כלפי המתלוננת באמצעות מסרונים, האיומים הקשים כלפי המתלונן וניסיון התקיפה תוך שהו מתקרב אל המתלונן כשלתוספת ממחישה אף אחיזת חפץ בידו מה שגורם למתלוננת לעמוד בין שניהם ולהרחיק הנאשם. עבירת המתלונן תוך אחיזת חפץ בידו. עיקר הנזק אינו פיזי, אך אין להתעלם מתחושתם שמן הסתם חשו פחד, מבוכה, עלבון, פגיעה בשמם הטוב, ואף ערעור במקום העבודה.
59. מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי בעבירות מושא תיק זה, פגע הנאשם בערכים מוגנים של הזכות לחיים ולביטחון הגוף ושלמותו, וכן זכותם של המתלוננים לשמירה על שלוות נפשם, והגנה על שלמות האוטונומיה שלהם. עמדה על כך כב' הש' בייניש (כתוארה אז) בסעיף 7 לפסק דינה ב-רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל (4.1.06), תוך הפניה בהסכמה לקביעת כב' הש' גולדברג ב-ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (6.9.89) - "האיום הוא ... ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום...".
60. ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.09) נקבע כי :

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח". נסיבות הקשורות בביצוע העבירה :

1. מקובלת עליו טענת בא כוח הנאשם הן לדברי המתלונן והן המתלוננת כי מדובר באירוע כולל אחד מורכב מכמה עבירות בהפרש של כחודש ימים מעבירה לעבירות שלא חזר על עצמו. המתחם אחד הוא.
  2. הנאשם הרים בידו חפץ עת איים והתקרב באלימות. אלמלא התערבות בת הזוג היה האירוע עלול להידרדר ככל מריבה אמוציונאלית על בת זוג כנגד גבר אחר החשוד בקשר עמה.
  3. כל הנימוקים לדחיית אי ההרשעה בגין מעשה העבירות וההפרש ביניהן, עומדים כעת לשיקול דעת בהקשר לטיב העבירות ונסיבותיהן.
  4. מדובר בעבירה בתחום הזוגיות הגירושין או הפרידה או החשדות והקנאה. הסכנה הטמונה בהן היא שאין להן כובע או תפקיד תואר או משרה ופקיד הכול מסוכנים אם הגיעו לדרגת חוסר השליטה והרכושנות האלימה.
  5. הנאשם הולך ופועל ולא רק כותב או מדבר. הנאשם מאיים. אין מדובר באירוע אחד בעידנא דרתחא נקודתי אלא בשני אירועים בהפרש זמנים. מנגד יש לזכור כי בת הזוג חצצה וכלפיה לא הופעלה אלימות פיזית גם בעדנא דרתחא. מדיניות הענישה הנוהגת
- א. בת"פ (רמלה) 47261-03-16 מדינת ישראל נ' אלירז פריאנטי (29.1.19) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. בכך שתקף עובדת בקרה של בית חולים, אשר הורתה לו לשלם בגין החניה. אותה עובדה עמדה בקדמת הרכב והסתובבה כשגבה לכיוון הרכב, כאשר הנאשם המשיך בנסיעה ופגע בפלג גופה התחתון. בהמשך, הנאשם יצא מהרכב ואיים עליה. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת וקנס.
- ב. בע"פ (ת"א) 7676-09 כשר נ' מדינת ישראל (6.1.10) על רקע של סכסוך שכנים תפס המערער המתלוננת בצווארה, בתנועת חניקה והצמיד אותה לקיר הבניין, איים עליה, הושתו עליו 6 חודשי מאסר מותנה, פיצוי ע"ס 7,500 ₪. הקנס הופחת בערעור מ-15,000 ₪ ל-5,000 ₪.

ג. בת"פ (רמ') 12618-12-16 מדינת ישראל נ' מזרחי (19.6.19), נאשם שהורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים על רקע תאונת דרכים שהתרחשה בין רכב הנאשם לרכב המתלוננים. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס.

ד. בת"פ (רמ') 28150-05-11 מדינת ישראל נגד אלמגור (28/01/13), הורשע נאשם, בביצוע עבירות תקיפה סתם ואיומים כנגד אחיו ואחותו. בית המשפט הטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסרים מותנים ופיצוי.

ה. ברע"פ 3364/14 מנצור ואח' נ' מדינת ישראל (9.6.14), נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על הרשעה באיומים על מי שהיה מורה לפיזיקה של בת משפחתם, בכך שאמרו לו כי יבוצע ירי ויזרק רימון לעבר ביתו. מספר ימים לאחר מכן בוצע ירי על רכבו, אולם עבירה זו לא יוחסה להם ותיק הירי נסגר מחוסר ראיות. נקבע מתחם --- והושתו 6 חודשי מאסר;

ו. בע"פ (מחוזי-ב"ש) 39297-12-22 סעד נ' מדינת ישראל (3.5.23) - בית המשפט המחוזי דחה ערעור הנאשם על הכ"ד בת"פ 29720-09-20 מדינת ישראל נ' סעד (26.6.22), במסגרתו הורשע באיומים, בכך שבמהלך דיון בעתירתו איים על בית המשפט ועל היועץ המשפטי מטעם שב"ס שנכח בדיון, באומרו "כל יום עובר עליי לשרוף מישהו או לעשות משהו אחר, אם צריך לעשות משהו עם הידיים שלי אני אעשה בשביל לעבור מבית הסוהר הזה, אם אתה רוצה שאני אהיה משוגע אין בעיה אני אפגע באנשי סגל וזהו, ומי שאחראי אחראי, אני אלך בדרך שלי". בגין אלו הושתו 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ו-2,000 ₪ התחייבות;

ז. בת"פ (שלום-ק"ג) 990-03-22 מדינת ישראל נ' חריפלו (10.7.23) (להלן: ענין חריפלו), הנאשם הורשע בשני כתבי אישום המתארים אירועים נפרדים. באירוע אימונים והפרת הוראה חוקית נקבע מתחם החל מענישה הצופה פני עתיד עד 12 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לענישה נלווית. לאור מאמצי הנאשם לחזרה למוטב, היעדר עבר פלילי, סיכוי שיקום, הודאתו וחלוף הזמן - נגזר עונש כולל של 6 חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית; ח. בת"פ (שלום-ב"ש) 13471-04-21 מדינת ישראל נ' סעד (6.6.23) (להלן: ענין סעד), בעת שהייתו במשמורת חוקית, שפך מים חמים מקומקום חשמלי על סוהרים לאחר שקילל אותם. בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בתקיפת עובד ציבור נקבע מתחם החל מענישה שלא כוללת מאסר בפועל עד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. הושתו 5 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, שכללה מאסר מותנה, 2,000 ₪ קנס, 2,500 ₪ פיצוי לכל מתלונן ו-2,000 ₪ התחייבות;

ט. בת"פ (שלום-י-ם) 44216-10-19 מדינת ישראל נ' הושיאר (15.5.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתה, לאחר ניהול הליך הוכחות, באיומים על שופטת שדנה בעניינה, ברמזור במהלך נסיעה נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד שנת מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. נגזרו 6 חודשי מאסר מותנה וקנס;

י. בת"פ (שלום-ראשל"צ) 61553-09-20 מדינת ישראל נ' אדרי (29.09.21) (להלן: ענין אדרי), אליו הפנה ב"כ הנאשם - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, באיומים וניסיון אימונים, לאחר שהודה כי שלח מחשבון ה"פייסבוק" שלו, בשתי הזדמנויות שונות, הודעות לעמוד של ח"כ אלי אבידר. נקבע כי משמדובר באיומים בפייסבוק שלא נקראו במועד בו נשלחו, מדובר במעשים ברף חומרה נמוך באופן יחסי. נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות. בשים לב להודאה, לחרטה, למצבו הבריאותי ולהיעדר עבר פלילי - הושתו מאסר מותנה, של"צ, מבחן והתחייבות;

יא. בית המשפט שטח את מנעד הענישה הרחב כדי לעמוד על הצורך בשיקולי הדעת הנדרשים התאמת החליפה לעושה ולמעשה בכל תיק ותיק בזהירות ובמידתיות הנדרשת ביחס לכל נאשם ולכל משפחה וצדדים.

6. מתחם הענישה בעבירות אימונים ותקיפה סתם כולן יחד כאחד כאמור, הינו ממאסר מותנה ושל"צ ועד ל12 חודשי מאסר .

גזירת העונש המתאים :

7. עוד ברור כי מתקיים תהליך של שיקום שאין לפגוע בו ויש להתחשב בו ללא קשר לחובת ההרשעה בכל הנוגע לטיפול באגרסיות ואלימות אצל הנאשם, והוא השתתף כבר בחלק מהמפגשים ויש לעודד זאת . עדיין שירות המבחן לא רואה בנאשם כמי שזקוק ליותר מחצי שנת מבחן. יש לכך משמעות מקצועית.

8. הליך שיקום זה חייב לבוא תוך כדי אי נטילת סיכון בתחום רגיש ומסוכן זה של טיב העבירות בכלל. האיזון מחייב הרשעה אך מאפשר הרתעה ועונש צופה פני עתיד ובמקום מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ניתן להמיר הענישה ביתרונות השל"צ בצירוף המשך ההליך הטיפולי צו המבחן ואי פגיעה ביציבות מקום העבודה, שמגמת בית המשפט במתן ההזדמנות השיקומית טיפולית להבטיח המזונות לבת והמשך העתיד והדאגה הכלכלית לבת ולנאשם עצמו. זאת במיוחד בעת הזו , באובדן מקומות עבודה ובמצב התעסוקתי הכלכלי במדינה בעת המלחמה.

9. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבותי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא לחוק: הנאשם נעדר עבר פלילי, כבן 34, גרוש ואב לילדה בת 5 היה נשוי בזמן העבירה למתלוננת. אין מקום למאסר בפועל בהקשרו. בחלוף כשנתיים וחצי מאז האירועים, ובעיקר הליך השיקום שהנאשם נמצא בעיצומו. מאסר בעבודות שירות יפגע בנאשם והפער שבין האירוע הנקודתי של נעדר עבר פלילי להשלכות ענישה בדמות מאסר עליו באובדן סיכויי הקביעות כשמקום העבודה אינו נפגע בהיעדרות משמעותית, והנאשם מתבייש במעשיו ואף שירות המבחן מאבחן את המעשה כמעשה שאינו פיזי כלפי בת הזוג והיחסים תקינים ומועילים לילדה, לא ראיתי לנכון להרוס את המירקם שנבנה בשבר חדש, וביקשתי לאזן חומרת המעשה בענישה שיקומית לצד עונשים מרתיעים שיש בידי ליתן במסגרת ההרשעה המאפשרת זאת.

10. המתלוננת תיארה קשר טוב, חברי וחיובי, שיתוף פעלה בטיפול בילדה, שללה אלימות או חשש מפניו. לא הייתה אלימות כלפי המתלוננת בת הזוג העובדה כי היא שהפרידה בין הניצים וחצצה ביניהם בהיות הנאשם בגילופין.

11. בעפ"ג 70674-03-24 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 15.5.24 במקרה בו הורשע הנאשם בשני תיקים בגין הטרדה ואיומים כלפי אדם שחשד בו שהוא מנהל קשרים עם בת זוגו, מתווה בית המשפט דרך בשיקולי הענישה בנסיבות בהן יש ליתן משקל לפרמטרים נוספים בנגזרות התוצאה העונשית באומרו:

" על פני הדברים פסק דינו של בית המשפט קמא אינו חורג במידה מובהקת לחומרה. עם זאת, בחינה מדוקדקת של מכלול נסיבות העניין הובילה אותנו למסקנה כי יש מקום לקבל את הערעור במובן זה שתחת 2 חודשי המאסר בעבודות השירות, יושת על המערער עונש של"צ בהיקף משמעותי של 200 שעות.

למסקנה זו הגענו בשים לב לכך שמדובר במערער נעדר עבר פלילי, כבן 45, העבירות בוצעו בפרק זמן מסוים בחייו - סמוך לפרידתו מבת הזוג עמה היה כ- 20 שנה.

מאז ביצוע העבירות לא הסתבך בפלילים, כמו גם קודם לכן ושירות המבחן התרשם בסופו של דבר אף כי המערער יכול להשתלב בהליך טיפולי וכיום קיבלנו דיווח כי המערער השתלב בהליך זה, מתמיד בו ומגיע לפגישות...לא נתן משקל מספיק לכך שמדובר במעשים שבוצעו בנסיבות ובתקופות זמן מסוימות ולעובדה שמאז הדברים "נרגעו" והמערער פנה לדרכו ולא המשיך להטריד לא את המתלוננת ולא את המתלונן. גם עניין התעסוקה והעובדה שהמערער הצליח בשנים האחרונות להשתלב באופן מיטבי בעבודה וההשלכות שיהיו להשתת מאסר בעבודות שירות, הינם נתונים שנראה שלא ניתן להם די משקל וכך גם לעובדה שהמערער משלם מזונות, מגדל את ילדו והליכי הגירושין כאמור הסתיימו ומכאן אף פוחת הסיכון לנקודות החיכוך.

נוכח כל האמור ובשים לב להשתלבות המערער באופן חיובי בהליך טיפולי ושיקומי אנו מקבלים את הערעור במובן זה שתחת חודשיים עבודות שירות, המערער יבצע של"צ בהיקף גבוה מזה שביקש שירות המבחן - 200 שעות וזאת במשך שנה מהיום."

12. דומה כי גם במקרה דנן פרמטרים אלו מתקיימים בדומה גם אם לא באופן מדויק, כדרכם של החיים, כדי שיקול הדעת ומתן המשקל בהתאמה. ביום 3.9.23 - דיווח כי הנאשם עובד במפעל "מכתשים" כ- 8 חודשים. נכון להיום עובד מזה 18 חודשים ב"מכתשים". פגיעה בעבודתו, ביחס לנאשם כמוהו כערעור החיים במיוחד בתקופה זו, ובאין פרנסה הכול ייפגעו במרקם היציבות שהחל להיבנות. הנאשם ובת הזוג גרושים. דאגם לבתם בתשלום מזונות יכולים להתקיים כפי שהכול מעידים, כפוף להמשך עבודתו ללא ניתוקו של הנאשם מעבודתו ב"מכתשים".

13. דווקא במצב המשק כיום, במקום ליתן מאסר בעבודות שירות ולשבש את הלכות חייו של הנאשם כשהגרושה מציינת כעולה מתסקיר שירות המבחן, כי הנאשם עלה על דרך המלך במסלול שיקומי ובדאגה למשפחתו וביחסים טובים יציבים עם גרושתו, המעידה עליהם ככאלו המועילים ליציבות ולדאגה המשותפת לבתם, יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם להגדיל את מספר השעות של השל"צ באופן יחסי ריאלי כדי הצלחת ביצוען להאריך את צו המבחן למשך שנה. יש ליתן לצד זה מאסרים מותנים קנס התחייבות פיצוי בכל הנוגע למי שנעדר עבר פלילי, שהאירועים קשורים לתקופה בה מערכת היחסים עלתה על שרטון ומאז הכול נרגע. הנאשם לא איים ולא פנה ולא נוצר קשר עם המתלונן ודווקא בנה מערכת יחסים טובה לגידול בתו עם גרושתו, הליכי הגירושין והפרידה מושא התקופה מושא האירוע, אינם מושא לחיכוך עצם ההליך הפלילי היה לתהליך מרתיע.

14. המסלול השיקומי בטיפול בתחום האלימות בעיצומו מצוי הנאשם, עדיף על פני מעגלי אלימות בסבבים שדווקא הניתוק מהעבודה יצמיח תסכול חדש, וכך מרעה להצמחת באושים. בית המשפט עוסק בחיים, לא רק בייאוש ונגזרותיו אלא גם בתקווה ובכלים תוך עין פקוחה לעתיד ולסיכונים.

15. לאור כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 240 שעות. הנאשם יבצע את צו השל"צ במשך שנה בהתאם לתוכנית שיגיש שירות המבחן לתיק בית המשפט בתוך 30 יום. אם לא יפעל הנאשם בהתאם להוראות שירות המבחן רשאי בית המשפט לגזור עונשו מחדש לכל דבר ועניין.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ותכופים החל מיום 10.8.24 ובכל עשירי לחודש העוקב. אם לא ישולם תשלום מן התשלומים במועדו תעמוד יתרת החוב לפירעון מידי, מבלי לפגוע באפשרות מיצוי הסנקציה העונשית בימי המאסר דלעיל.

ה. הנאשם יתחייב התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מכל סוג לרבות איומים וזאת לתקופה של 3 שנים מהיום. ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.

ו. ניתן בזה צו מבחן למשך שנה. הנאשם יפעל בהתאם להוראות שירות המבחן. אם לא יבצע הנאשם הוראות המפקח או מי מטעם שירות המבחן ייגזר עונשו מחדש לכל דבר ועניין.

ז. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים:

למתלוננת בת זוגו לשעבר נ"ח עדת תביעה מס' 1

למתלונן א' עד תביעה מס' 2.

ככל שיוותרו המתלוננים בהודעה בכתב לתיק בית המשפט על הפיצוי בתוך 30 יום מהיום יהא פטור הנאשם מתשלום פיצוי זה.

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים החל מיום 10.8.24 ובכל עשירי לחודש העוקב. אם לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת החוב לפירעון מידי. פרטי המתלוננים יועברו על ידי המאשימה בתוך 14 ימים למזכירות. את הפיצוי והקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ד, 10 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.